

ner i et ganske andet Forhold end det, hvori Skattekommissionens Forslag fordeler de 6,669,000 Kr. efter Kommunernes Trang. Men lad nu gaa, at der den Gang kunde være nogen Ræson i, at det ærede Medlem i sin Misfornøjelse med Skattekommissionens Forslag har overset det, nu er der, synes mig, ikke Spor af Mening i at tale om de 3,122,000 Kr., da det gælder en Sammenligning mellem to forskellige Rækker af Forslag, og hvor et betydeligt Beløb, enten disse 3,122,000 Kr. eller et lignende Beløb efter begge Rækker af Forslag vil være at udrede af Landdistrikterne. Ja, hvis det ærede Medlem kunde regne ud, at og hvorledes der efter Folketingets Forslag vilde blive udredet mere af Landdistrikterne end efter Landstingets Forslag, kunde han nævne det Beløb, men saa maatte han tillige, naar han skulde være korrekt, huske at nævne, at naar Landdistrikterne efter Folketingets Forslag muligvis kom til at udrede mere end efter Landstingets Forslag, laa det i Anvendelsen af den stigende Skala, som kun vilde ramme forholdsvis faa og kun vilde ramme Personer, der have udmærket Evne, forholdsvis set, til at betale større Skat end andre. Fra det ærede Medlem som ogsaa fra anden Side er der rettet Angreb paa de Talopstillinger, der findes i Betænkningen, men det er ikke nok at rette Angreb derpaa eller sige, at de ikke ere uangribelige, det er nødvendigt at komme frem med en bestemt Paavisning af, hvor Tallene ere unøjagtige. og det har jeg i alt Fald hidtil savnet.

Den ærede Minister var saa henrykt over sit Barn eller sit Adoptiv- eller Tankebarn, hvad man nu vil kalde det, at han kaldte Landstingets Forslag for et loyalt, storstilet og retlinet Forslag. Landstingets Forslag beskatter — det har det ærede Medlem selv under 1ste Behandling indrømmet — Ejernerne af de smaa Ejendomme forholdsvis stærkere end Ejernerne af de store Ejendomme, og det kalder det ærede Medlem loyalt. Landstingets Forslag tvinger næsten hele Befolkningen til at løbe omkring med Tungen ud af Halsen for at faa Skattegodtgørelse, et Sted 10 Øre, et andet Sted 5 Øre, et tredje Sted 1 Kr., nogle Steder maaske 10 Kr., og det kalder det ærede Medlem storstilet. Ja, det er det i en vis Forstand. Det ærede Medlem kalder Landstingets Forslag retlinede, disse Forslag, som gaa ud paa at indføre en hel Række af forskellige meget udviklede Skatter med Bestemmelser om Ansøgning til Finansministeriet om at faa en Del af

den erlagte Skat tilbage, naar man kan bevise, hvor meget ens virkelige Indtægt har været, hvorledes ens økonomiske Forhold virkelig ere. Det ærede Medlems Faderglæde maa i Sandhed være stor. Det ærede Medlem sagde, at efterhaanden som han læste frem i Betænkningen, fik han Øje for, hvorledes Flertallet. — eller om det var mig, det husker jeg ikke — blev mere og mere tindrende bister. Mon dog ikke det sande Forhold er det, at det var det ærede Medlem, der, jo mere han læste i Betænkningen, blev mere og mere bister? Jeg er meget tilbøjelig til at tro det. Jeg er meget tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem og flere andre Medlemmer ere tindrende bister over den Maade, hvorpaa Flertallet har taget denne Sag. Men lige over for det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds gaar det mig ikke saa nær til Hjerter, thi jeg ved, at det ærede Medlem vil komme over sin Bisterhed. Jeg ved, at det ærede Medlem har et saa godt Hjerter, at han vil stemme for Skattelovene, hvordan de saa blive. Han har selv sagt os her i Efteraaret, at han vil gøre det, fordi han ikke kan nævne at gøre sine Vælgere imod. Det ærede Medlem har jo ogsaa hidtil trolig stemt for alt, hvad der har foreligget, og vil vist blive ved dermed, saa længe indtil Sagen er kommen til en Ende. Med et Medlem, der stiller sig saa velvilligt, er det ingen Sag til sidst at komme til rette.

Noget vanskeligere derimod har det vist sig at være at komme til rette med det ærede Medlem for Kjellerup (Sloth). Det ærede Medlem har opfattet nogle Udtalelser af mig i Gaar, som om jeg vilde true ham med hans Vælgere, som om jeg pludselig vilde fare løs paa ham og se, om jeg kunde forskrække ham. Det ærede Medlem har vist glemt, at det var ham, der stillede sig hen ved min Side og uden den fjerneste Foranledning fra min Side vedblev at afbryde mig. Det forekommer mig, at det ærede Medlem skulde være glad over, at jeg tog Notiis af hans Afbrydelser og indlod mig i en lille Debat med ham. Jeg truede slet ikke det ærede Medlem med noget. Det var det ærede Medlem selv, der meget stærkt udtalte, at det var en stor Fejl fra hans Partis Side, at man ikke havde benyttet Stillingen med Hensyn til Skattelovene i Fjor til at lave endnu mere Storpolitik deraf, end man gjorde. Det gik jeg ud fra, var noget, der i høj Grad maatte interessere det ærede Medlems Vælgere at faa at vide, thi naar det ærede Medlem og hans Parti ellers